

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 9. LIPCA ROKU 1799. we WTOREK.

Urządzenie względem ukarania kradzieży i tym podobnych występów.

MY FRYDERYK WILHELM z Bożej łaski Król Pruski etc. Wszem w obec wiadomo czynimy: Pomnażająca się od niejakiego czasu liczba kradzieży, i coraz częstsze ucieczki złoczyńców w kraja potrzebę postanowienia stosowniejszych kar rozciągnąć się mających na tych, którzy po ogłoszeniu niniejszego Urządzenia takowych dopuszczają się występów. — Przy tej odmianie bywających dotąd praw karzących, zamiar nasz Ojcowi dąży do tego, abyśmy wiernym poddanym naszym spokojne posiadanie ich własności zabezpieczyli; dla zabezpieczenia kradzieży i rozbojów, postrach, wrażliwe przykłady wystawili, złoczyńców, ile być może poprawili, a jeżeli poprawić się nie zechcą, onym sponobność szkodzenia swym współ-Obywatelom odigli. — Dla zupełnego doświadczenia tego zamiaru, wydaliśmy pod datą dziesiątą dla Sądów w tutejszych najszlachetniejszych rezydencyjonych i w Jurysdykcjach do nich należących, sędziom kryminalnym sprawującym, osobną Instrukcję, podług której pod dozorem i wspólnie z wyznaczoną z naszego ramienia Komisją, włożone na nich obowiązki dopełniać mają. — Ta Instrukcja niemniej wzykiem Krajowym wyższym Magistraturowi Sprawiedliwości prześlana będzie z zleceniem, iżby do czasu ogłoszenia poprawionej Kryminalney Ordynacyi, przepisy przezerczonej Komisji nadane, nietylko same, ile być może wykonywały, ale iubordynowanym łobie Kryminalnym Sądom potrzebne i stosowne w tej mierze przepisy przepisały. — Przez zachowanie przepisane w wspomnianej Instrukcyi postępowania sposobu, złoczyńców łatwiej wysledzić, okradzionemu do odzyskania ukradzioney rzeczy przędzej dopomóc, przeciag inkwizycyi skrócić, wyrok przyspieszyć, oraz ucieczkę więźnia lub na robotę skazanego winowajcy, zapobiedz będzie można. — Co się naprzód tyczy postanowienia Kar, nadamy mocą niniejszego Urządzenia następujące przez wszystkie nasze wyższe i niższe Sady Kryminalne zachować się powinny przepisy, które iednak w przypadkach pod rozpoznaniem Sądów wojskowych należących, zastosowane być nie mają.

§. 1. Przy ukaraniu złodziei i rozbojników, pilnie rozpatunkować należy, czyli złoczyńca proią kradzieży pierwszy, drugi, lub trzeci raz, lub z uciążającymi stosunkami popił; czyli już dawniej o gwałtowną kradzież lub rozboj, raz lub kilka razy był obwiniony, czy złoczyńca był uczestnikiem, lub w zamiarze kradzieży albo rozboju ogień podciął.

§. 2. Pierwszy raz popełniona prosta kradzież. Złodziey pierwszy raz o prosta kradzież przekonany, na ciele karany, a jeżeli także ukaranie na nim użyte być nie może, albo za niedostateczne nżnane będzie, na zamknięcie w domu poprawy na ciche więzienie, lub na robotę ręczną skazany być ma.

§. 3. Czyll do chłosta cielesney kanczugi lub rozgi użyte, iak wielka ich liczba naznaczona, i czyli takowa kara od razu iednego, albo w dwóch lub trzech po sobie idących, bądź w różnych dniach rozciągniata być ma, to zależeć będzie podług §. 4. — od decyzji Sędziów wyrok piszących.

§. 4. Przy wyznaczeniu takowej kary, na płeć, wiek, zdrowie lub słabą kompleksy ciała, także na inne ołobite stosunki, złoczyńcy mieć wzgląd, a zatem i w tej mierze przy inkwizycyi potrzebna uwagę w Aktach zapisać należy. Jeżeli zachodzi obawa, iżby chłosta zdrowiu, ukarać się mającego, mogła być szkodliwą, wtedy zdanie Fizyka mieyskiego lub Powiatowego, lub Chirurga zaciągnąć trzeba, w każdym zaś razie Sędzia inkwizujący projekt, przydać powinien, iakie ukaranie nayszyrowsze być może.

§. 5. Leksza lub ołtrzejsza chłosta wprawdzie od Sędziiego wyrok piszącego zależy, wżelako ten przytym z obowiązku swego na wżyltko mieć wzgląd powinien, co się w inkwizycyi okazało, i co zmniejszenie lub ołobniżenie kary stanowić może.

§. 6. Leksza chłosta może mieć mieysce dla przeszłych nieskazitelnych postępów, poniesionych nieszczęśliwych i wynikłego zjad zupełnego braku sposobu życia, dla odwiezioney podstępny obcy namowy, otwartego wyznania przed zaszłą konwikcyą, nikczemności ukradzioney rzeczy, lub nakoniec, dla nastąpięcego zupełnego zwrotu oney.

§. 7. Ołtrzejsza chłosta wtedy będzie wyznaczona, gdy złoczyńca przed aresztowaniem swoim iłż kilkakrot popełnił kradzież, za którą ieszcze kary nieodniost, gdy chłostym lub azardownym sposobem przygotowania do kradzieży uczynił, gdy występki w nocy, na jarmarku, albo w tłumie ludzi popełnił, gdy rzecz ukradzona znaczney iest wartości, albo z iłoty swey przez właściciela nie mogła być w zamknięciu trzymaną, lub dla dobra powszechnego, bądź dla publiczney ozdoby wystawioną, bądź przy zaszłym pożarze lub powodzi wyratowana, albo samemu złoczyńcy do łtaranego zachowania powierzoną była; tudzież Czeladź swoje Państwo, uczniowie lub Towarzystwa swych Maystrów, ieden wółmieszkanie drugiego okradł, nakoniec gdy złoczyńca przez krąbrny upor inkwizycyą przedniżył, albo bez słusznego powodu od wyroku sądowego appellacyą założył.

§. 8. Takowa postanowić się mająca chłosta, odprawić się powinna w więzieniu, przez iednego lub dwóch, na obłzbie będących stróżów, w przytomności łanego tylko Sędziiego, którego iest obowiązkiem ukaranego napomnieć, nauczyć go iakich uczciwych środków wyżywienia swego chwycić się powinien, i ołtrzedz o karach, iakie iego za dalszym dopuszczeniem się kradzieży czekaia.

§. 9. Jeżeli chłosta cielesna za niemogącą być użyta lub za niedostateczną uznana będzie, na ów czas zamiast oney lub procz niej, Sędzia na zamknięcie w domu poprawy, lub ciche więzienie, lub też na ręczną robotę z wyznaczeniem przeciagu czasu wedle prawdeł w powszechnym prawie krajowym zawartych; winowajce wkaże.

§. 10. Jeżeli wkażany na karę lub ukarany, mimo otrzymaną przestroę z domu poprawy lub z więzienia ucieczkę, lub przez ucieczkę od włożoney na siebie ręczney pracy usunie się, wtedy skoro złapany będzie, za takową ucieczkę równą odnie-

nie karę, iak gdyby był pierwszy raz o prosta kradzież przewieziony.

§. 11. Powtorna prosta kradzież. Jeż li przekonany o kradzieży i za onę podług niniejszego urzędzenia lub w miarę inszych prawnych ustaw w tych krajach, lub w obcym Państwie przez wyrok ukarany złoczyńca, powtorną obcym kradzież będzie miał sobie dowiedzioną, wtedy procz ołtrzejszey chłosty, oraz na zamknięcie w domu poprawy, lub w więzieniu, lub na ręczną pracę wkażany być powinien. Co do przeciagu czasu, ten wedle powyższego przepisu, od zdania Sędziiego zależeć będzie, ucieczka zaś w takowym razie tak ukaraną być ma, iak gdyby zbiegły złodziey trzeciej dopuścił się kradzieży.

§. 12. Trzecia prosta kradzież. Za popełnioną, przez ukaranego dwa lub więcej razy dla prostej kradzieży złodzieia nową kradzieżą, chłosta cielesna nietylko nadzwyczajnie ołobniżoną, ale złodziey poty w domu poprawy trzymany być powinien, poki Zwierzchność tego domu nie przekona się, że złoczyńca przez wytrzymane kary iłtonie poprawił się, że iest w łtanie wyżywienia się uczciwym sposobem, i że przez uwolnienie iego, nie zachodzi obawa dla publicznego bezpieczeństwa. Jedynie tylko w takowym przypadku Sad, u którego wyrok zapadł, na doniesienie przez Zwierzchność domu poprawy, na uwolnienie zezwolić iest mocen.

§. 13. Jeżeli złodziey do czasu swey poprawy na zamknięcie wkażany ucieknie, za uchwyceniem swym tak powinien być ukarany, iak gdyby się gwałtownie dopuścił kradzieży. Równego nie udyje ukarania ten, którego w nadziei nastąpięney poprawy wypuszczono, jeżeli mimo otrzymaną przestroę w przyszłym czasie o nową kradzież przewieziony będzie.

§. 14. Kradzież z uciążającymi stosunkami. Obiata w §. 2. 13. różnica między kradzieżami raz, dwa, lub trzy razy popełnionymi i ukaranymi, mieysca zależeć nie ma, skoro uciążające okolo niej zachodzą stosunki. 1.) Gdy kradzież w Krolewskich lub Krolewiczowskich zakładach, publicznych magazynach, składach, domach pocztowych, lub inszych publicznych gmachach popełniona zołta. 2.) Gdy pieniądze lub rzeczy ukradzone zołtały, które Monarsze, Krolewiczom, i Krolewom domu Krolewkiego, kościolom, pobożnym funduszom, lub publicznym zgromadzeniom należą, lub urzędem pocztowym były powierzone. W takowych zdarzeniach, jeżeli obiekt ukradziony iest mniejszey wartości, kara wedle §. 11. iak za powtorną prosta kradzieżą, iaczey wedle §. 12. równe iak gdyby złoczyńca iłż był pierwszy raz za kradzież ukarany, rozciągniata być powinna.

§. 15. Pierwsza gwałtowna kradzież. Gwałtowna kradzież popełnia się przez dobytecie się lub niebezpieczney wyścicy, przez wyłatanie drzwi, okienny, lub inszych zamknięć, przez dorobione klucze, wytrychy, lub insze narzędzia, oderżnięcie lub inszym gwałtownym sposobem, ukradzenie, z pocztowych lub podróżnych, lub inszych pojazdów, kufrow, bądź paków znaczney wartości, lub gdy złoczyńca grożąc gwałtem właścicielowi lub stróżowi rzeczy w bronienniu kradzieży był na przeszkodzie, albo dla popełnienia oney targnął się na kogo aczkolwiek onemu przez to bolu żadnego nie zadał.

§. 16. Przekonany pierwszy raz o kradzieży powyższym lub temu podobnym sposobem, gwałtownie wykonaną na nadzwyczajną chłostę wkażany, i w miarę okoliczności na rok lub więcej lat w ołtrzym domu poprawy osadzony być ma; z którego nie wyidzie poki nie dowiedzie, iakim sposobem nadal uczciwie wyżyć się będzie w łtanie.

§. 17. Ucieczka z takiego furowego domu poprawy, za ponowienie występku poczytana będzie.

§. 18. Powtorna gwałtowna kradzież. Jeżeli za popełnioną gwałtowną kradzież raz ukarany złoczyńca drugi raz o powtorną gwałtowną, bądź znaczną kradzież przewieziony zołtanie, wtedy wyrok na częste surowe chłosty, i zamiast postanowionej liczby lat, na zamknięcie do czasu udarowania go wolnością nastąpić powinien.

§. 19. Uwolnienie wkażanego tym sposobem złoczyńcy, wtedy tylko mieysce mieć będzie, kiedy po ściłym wybadaniu ię dowodnie okazano być może, iż przez kilka lat nieraganie sprawował się, że będzie mógł nadal mieć uczciwy sposób życia, i że zgoła skutek powzięty o poprawie iego nadziei odpowie.

§. 20. Jeżeli takowy do czasu udarowania siebie wolnością w domu poprawy osadzony aresztant ucieczkę, schwyłany do Cuchtauz lub Fortecy oddany będzie, i przez pięć lat dobrodzystwa wolności łtanie się niegodaym.

§. 21. Równemu ukaraniu podpadnie ten, który po otrzymaney wolności nowey dopuścił się kradzieży.

§. 22. Pierwszy raz popełniony rozboj. Jako rozbojnik będzie karany złodziey, który dla wykonania kradzieży iednego lub więcej ludzi biciem, wiazaniem, zatkaniem uł, lub inszym sposobem bezsilnemi czyni przeszkodzenia kradzieży albo schwyłania sprawcy.

§. 23. Kto pierwszy raz dopuścił się rozboju, ten iezeli powszechnie Prawo Krajowe w zachodzącym zdarzeniu furowszey kary nie stanowi, po kilkakrot iak nayołtrzezy chłostany, i do czasu nastąpięney łaski uwolnienia w Cuchtauzie lub w Fortecy osadzony zołtanie.

§. 24. Za ucieczkę lub popełnioną po wypuszczeniu swym powtorną znaczną kradzież, dożywtelną karę w Cuchtauzie lub w Fortecy na siebie ściągnie.

§. 25. Powtorzony rozboj. Przekonany o powtorny rozboj iezeli powszechnie Prawo Kraiowe na popełniony występki surowszey kary nie stanowi, publicznie smagnany, z dobrej sławy wżny, na twarzy pietnowany, i na całe życie do Fortecy odłany być ma, gdzie od drugich więźniów odłączony będzie, ażby łpoczności ludzkiej nie był szkodliwym.

§. 26. Kupcy złodzieyskie. Ci, którzy przekonani zołtani, że weszli w wiazki koncem formalney profesyji łpoczney kradzieży, iezeli przy popełnionym przez takową kupę złodzieyską występku sami byli czynnemi, albo ubocznym łpobem do niego przyłozyli się, tak karani będą, iak gdyby rozboj popełniali §. 22. 25.

§. 27. Podniecanie ognia. Jeżeli kto będzie przewieziony, że w zamiarze kradzieży lub rozboju ogień wzniecił, ten za zdarzonym zjad pożarem, karom w §. 22. 25. na rozbojnikow postanowionym podpadnie, gdyby w takowym razie powszechnie prawo kraiove ołtrzejszey kary nie obeymowało. Co zaś gdyby łprawca przed wybuchnięciem pożaru żal swoy okazał, i pożarowi sam zapobiegł, wtedy takowe niedopełnione podpalanie, tylko z kradzieżą pod uciążającymi okolicznościami (§. 14.) zaszłą, porównane być ma.

§. 28. Ułatwienie złodzieiow. Kto w zachowaniu lub ułatwieniu kradzionych rzeczy złodzieiowi rozmyślnie dopomaga, o nemu w mieszkaniu swym schronienia dozwala, lub iakkolwiek bądź sposob zataienia występku, uniknienia aresztu, lub ratowania się z niego przez ucieczkę podaje, taki będzie karany, iak gdyby prosta kradzież sam popełnił. Wszakże za takowe rozmyślnie uczelnictwo z rozbojnikami, kupami złodzieyskimi, lub palaczami, w miarę okoliczności karze na gwałtowną kradzież wyznaczoney (§. 15.) podpadnie.

§. 29. Kupowanie lub zastawianie kradzionych rzeczy. O tych, którzy mimo mianą wiadomośc kradzione i złupione rzeczy kupiują, lub w załtaw przyjmują, mowi powszechnie prawo kraiove.

§. 30. Falszowanie monet, dokumentow etc. i insze oszukania. Podobnie względem tych, którzy falszują monety, białe, worki kass publicznych, lub dokumenta falszują, łpłe, czyli pieczęcie dorabiają, lub insze takowe oszukaniwa popełniają, Sady zachowaią się tym czasem wedle prawdeł w powszechnym prawie krajowym zawartych; wszelako za mniejsze przewinienia tego rodzaju; z łtosunkiem do niniejszego urzędzenia, niemniej także ciel-sną chłostę, i zamiast więzienia w cuchtauzie lub fortcey, zamknięcie w domu poprawy postanowią, za cięższe zaś występki uznaią, ażebym złoczyńca po wytrzymaney karze, oddany zołtał do domu roboczego do czasu, gdzie poprawa iego okaże się, i pewno będzie, że uwolnienie iego szkodliwych za sobą nie pociągnie łtkow.

§. 31. Swawolny żebrak, gwałtownie do izby mieszkalney wdzierający się, albo przez groźbę jałmużnę wymulić ułtuniący, równie karany być ma, iak gdyby prosta kradzież popełnił. Jeżeli ułtne lub piśmiennie założeniem ognia lub biciem groził, karze na gwałtowną kradzież w §. 16. postanowionym podpadnie.

§. 32. Gdyby w postępowaniu podług przepisow w niniejszym Urzędzeniu zawartych, wątpliwośc względem powszechnych reguł, a mianowicie o to zachodziły, iakim sposobem ma być ukaranie zastosowane, gdy występki rodzaju rozmyślnie albo przypadkowe, albo tylko uprojektowane, lub też w części tylko popełnione, lub wykonane zołtały, wtedy Sady postąpią sobie podług prawdeł powszechnego prawa kraiowego, i wedle nich wyroki wydawać będą. — Ażebym zaś niniejsza ustawa do każdego wiadomości doszła, niezwłocznie do gazet i pism publicznych *Intelligents-blätter* zwanych, w wżylskich Prowincyach łpobem dodatku przyłaczona, i takowe oney ogłoszenie od czasu do czasu ponawiane, niemniej drukowane Exemplarze w mieyscach przez urzędy mieyscowe, Policyjne do tego wyznaczonych publicznie przybito być mają. — Original tej ustawy własną ręką naszą podpisałimy, i pieczęcią naszą Krolewską łtwierdzić rozkazaliśmy. — Dzialo się i dan w Berlinie d. 26. Lutego 1799. (L.S.) FRYDERYK WILHELM.

DE GOLDBECK.

z Londynu dnia 21. Czerwca.

Od naszych flotow żadney nie odbieramy wiadomości. — Połaią tu się naszą na morzu szrodziemnym do 57. okrętow liniowych. To iest: *Admirał St Vincent* 21. *Kontradmirał Whished* 5. *Kontradmirał Nelson* 15. *Admirał Gardner* 16. — W porcie *Brestskim* na dniu 12 nie znajdowało się iak 3 liniowych okrętow i trzy fregaty. — *Pitt* tak iest teraz chorym na pierli, iż za poradą doktorow ośle mleko piie. Zakazano mu także pić wina i zatrudnić się interesami. — *Lord Minto* iedzie w charakterze posła *Angielskiego do Wiednia* na mieysce *Pana Eden*. — W kilka dni wiedzcie zjad kuryer ładem do *Indyow*. *Depesze* iego ściągaią się do woyny z *Tippo Saybem*. — *Krol* odprawił znowu musztrę z korpusu ochotnikow *Londyńskich*.

Odiad *Pana Wikham* do *Szwajcaryi* był przyczyną rozłsianey pogłotki o negocycyach wkrótce znowu rozpocząć się mających, lecz mowa *Krolewka* w parlamencie dowodzi raczej, iż wżyltkie zamiary wymierzone są ku ołwobodzeniu *Szwajcaryi*. — *Kupcy* na morzu wschodnim handlujący, uczynili przełozenie *Rządowi* względem wielu kaprow nieprzyiatelskich okolo brzegow *Norwegij* krążących. Od 3 lat więcej iak 250. okrętow *Angielskich* zołtało przez nich zaiętych. — Na dniu wczorayszym *Minister Xiążęcia Wirtemberskiego* *Baron Myluis* był *Krolowi Jmci* prezentowany. — *Rozmaite milicye Irlandzkie* gotuią się do wejscia na okręty.

CZYNNOŚCI PARLAMENTOWE.

Na dniu wczorajszym w izbie wyższej wprowadzono był Bill w celu znielenia tajemnych zgromadzeń. Lord Radnoc żądał aby nawet *Francmasoni* z pod tego prawa nie byli wyjęci, po czym *Xiaże d' Athol* zabrał głos na ich obronę. Zarzuty przeciw *Francmasonom* w świeżym piśmie *X. Barruel o Jakubinach* uczynione, chociaż przez dobre postępowanie lożów na stałym lądzie są usprawiedliwione, nie mogą jednak dorykać lożów *Angielskich*. Mam honor byż W. Mistrzem lożów dawnego kształtu, i czynię sobie chlubę z tego, gdyż nie znam żadnej klasy ludzi spokojniejszej ani wierniejszej. Wzłektę rozważę nad polityką i religią są podług praw naszych zupełnie pomiędzy nami zakazane, naszym najgłówniejszym celem jest miłość ludzkości i dobre czyny.— Biskup *z Rochester*— Iia także jest członkiem iednej części wolnego mularstwa w *Szotoyi* założonego. Nie znajduję w niej nic, coby przeciwnym było religii, patriotyzmowi, wierności poddanych, i wsparciom Rządowi winnym; mogę owłzem śmiało złożyć iafne świadectwo o czystości i moralności tego instytutu. Wszakże obok wszelkiego należygo ulzanowania dla braterstwa ludzi, lądę byż bardzo potrzebną rzeczą, w terażniejszym niebezpieczeństwie nie wymować nawet *Francmasonow* z pod prawa ulfanowić się mającego. Pod zastoną wolnego mularstwa wiele niezczęścia na stałym lądzie dopełnionego zostało. W *Niemczech* mianowicie nauka Anarchii i Rewolucya w lożach *Francmasonskich* jest zalczępiona, iak się to z sławney powyższej książki iawnie okazuje. Inne iednak okolice kraju tego odrzuciły takowy postępek, a w sposobie prawdziwie mężkim i patriotycznym zgromadzenia swoje na inny czas odłożyły, postępszy, iż te do załad zamiarowi swemu przeciwnych odciągnione byż mogły. Ponieważ milczenie zachowane byż musi, przeto nikt nie może powiedzieć iezeli zasady nowości rozszerzające się na stałym lądzie, nie wcisnęły się także do lożów naszych. Trokliwość z tego powodu tym bardziej jest zatrwającą, kiedy zapewniają, iż od dwóch lat 8 lożów illuminatów zostało u nas założonych. Pomimo więc gorliwej obrony niewinności moich współ-braci *Masonow*, daię zdanie aby pod prawo zakazu podchodziły także loże kraju naszego. Jakkolwiek obowiązki moje iako *Masona* są wielkie, przywiązanie iednak do konfityncji, i ulzanowanie ku prawdziwym Oyczyzny interesom, tudzież obowiązek doftoyności *Para* iaką jestem zaszczycony, przemagają we mnie.— Wyjęcie przeto lożów z pod prawa zakazu odrzucone zostało, zgodzono się tylko na to, iż wszystkie przed tym Bilem utworzone Towarzystwa mają odbywać swoje posiedzenia, byle tylko uwiadomily sędziego pokoju o czasie ich początku, i podały regestr członków swoich.

W niższej izbie *P. Tierney* miał obłzerną mowę o terażniejszym stanie skarbu. Od roku 1793 do 1799 dług narodowy podwoił się. Potrzeby krajowe wynoily do 60 millionów. Jezeli wojna dłużej potrwa, tedy niewyrachowane może nastąpić pomnożenie długu etc. *Pitt* przyrzekł, iż wkrótce z wszelkimi nayobszerniejszymi szczeগুলami zaspokoi trokliwość Pana *Tierney*.

z *Paryża* dnia 21. Czerwca.

Na miejscu obu Dyrektorow *Merlin* i *Larveillere*, którzy złożyli swe urzędy, wybrani zostali do Dyrektoryatu *Ob. Ducos* bywszy członek Konwencyi, a teraż świeżo Prezydent sądu kryminalnego w departamencie *des Landes* i General dywizyi *Moulins* tymczasową komendę nad armią *Angielską* w *Rennes* mający.— Znaczniejszą okolicznością które ten wypadek poprzedziły, są następujące.

Obywatel *Gohier* przy wniósł swoim do Dyrektoryatu miał mowę następującą. „Obywatele Dyrektorowie. Przez tłumaczow woli Narodowej do Dyrektoryatu wzwany, drzącym okiem poglądam na całą rozległość włożonych na mnie obowiązkow. Rząd Republikański zagruntować przez szybkie i mocne wykonanie prawa, dać wsparcie handlowi i załhecenie kunsztom, zapisać na nowo we wszystkich sferach gorącą miłość Oyczyzny, miłość cnoty, ożywić duch publiczny przez ciągłe zniszczenie łupieżstw, ułahć trwałe panowanie Rzetelności i Sprawiedliwości. cały potęgę Narodowej użyć ku zemści e obelgi zadanej nam w zaborstwie posłow naszych, wyrwać Republikanow z pod miecza morderckiego, który nieprzyjaciele nasi wrzegli w ręce zaboycow po różnych Depar-

tamentach, wszystkich za nadto długo rozdzielonych Obywatelow w iedno znowu połączyć; mężstwo i wolę Ciąła Prawodawczego (chcącego przez nowy hold konfityncji oddany, zabezpieczyć dla wszystkich *Francuzow* iey wolne i nieograniczone używanie) wesprzeć walecznych naszych wojownikow, usłowania zachęcić, zwycięstwa ich przygotować, i wszelkimi środkami one zapewnić, do wody mężstwa nadgrozić, zdraycow i łupieżcow ukarać, wielki naród poprowadzić do swego przeznaczenia; słowem 30 millionów wolnych i szlachetnie myślących Obywatelow nadać bezpieczeństwo i szczęście, ta jest rozległa przestrzeń zawodu, wytławiająca się przed oczami moimi, te są usłowania które z wami dzielić powinienem. Nie ukrywam tego przed wami, iż nadzieja przyłożenia się do tak ważnych zamiarow, iż wewnętrzne uczucie moiey gorliwości i moiego mężnego poświęcenia się, a nadewszystko zaufanie w talentach i cnotach kollegow moich, którym dopomagać powinienem, usunęły z przed oczu moich te wielkie trudności, do których pokonania przeznaczenie jestem. Przyjmijcie odemnie Obywatele Dyrektorowie słuby iakie od początku Rewolucyi uczyniłem, a które teraz przed wami odnawiam, iż wszystkie chwile życia mego, wszystkie fizyczne i moralne siły poświęcę na utrzymanie wolności i równości.

Na tę mowę odpowiedział pod ów czas Prezydntący *Ob. Merlin* w następującej treści: *Obywatelu Kollego*. Powołany jestem do dziełenia prac Dyrektoryatu wśród ważnych i trudnych okoliczności. Jest to hold oddany talentom i gorliwości iakie w życiu twoim politycznym okazałeś; Ciało Prawodawcze zatrzymało w pamięci załugi twoie, a dzień w którym odbierasz okazały tego dowod, jest dniem pociechy dla dawnych współtowarzyszow niebezpieczeństw i trudow twoich, którzy umieją szlacować skłonności oddanego dobru Rzpltey ferca, i zdanie przez ciebie słatecznie oświadczone, iż tylko w iedności Republikanow szczęście i sława polega. Przed oczyma twemi Obywatelu otwiera się teraz rozległy zawod, na którym uyrzysz w poruszeniu najpotężniejsze łprzyny ferca ludzkiego. Droga nasza prowadzi nas przez wszystkie interesy i rozmaite namiętności, cały sekret mądrości jest umieć ię tak prowadzić, aby szczęście Oyczyzny przyniosły. Do tego celu będziemy wraz z tobą niezmiordowanie dążyć. Przyjmij w zadatku tego zapewnienia pocatowanie braterkie. Bodayby to było hasłem dla wszystkich Republikanow do rzetelnego poiednania się i wezwaniem do ogolnego użycia wszystkich sił przeciw nieprzyjaciolom Rzpltey i ludzkości.

Po wyborze i instalacji *Ob. Gohier* na Dyrektora, Rada 500, na dniu 18. z rana o godzinie 10. rozpoczęła obrady w swoiey nieulstającej sesji. Przekładano na niej, iż przyczyna oddalenia się na nieiakią chwilę zwycięstwa od naszych walecznych legionow pochodzi z rabunkow i łupieżstw *Scherera*, tudzież z chciwości i oszukaństwa liwrantow. Sam Dyrektorat podług wyrachowania *Scherera* liczył przy rozpoczęciu krokow nieprzyjacielskich potęgę naszą wojenną przeszło 500. tysięcy ludzi, dziś się pokazuje, iż jest daleko mniejszą. Oczewistą więc rzeczą jest, iż w Dyrektoryacie albo zli ludzie, albo głupi załadać musi-li. Dyrektoryat przypisuje wprawdzie kłębki nasze niedostatkowi pieniężnemu, lecz czemuż nie podał liczby mniejszej woylka rzeczywistie w służbie będącego, i czemuż nie wysłał go ze środka kraju nad granice? Żądano przeto, aby raport zdany został wagle dem istotney liczby woylka przy rozpoczęciu wojny.— Takowe mowy były hasłem do powstania wszystkich przeciw Dyrektoryatowi.

Nastąpiła potym sławna mowa *Ob. Bertrand* z departamentu *Calvados*. Procz znatomey też iey treści, wyraził w niej ieszcze: „Chcieliście Prawodawcy wiedzieć przyczynę kłębki naszych i odpowiedziano wam, iż te z niedostatku skarbu publicznego i niezgody pomiędzy dwiema pierwszemi Rzpltey władzami pochodzą. Co za zdradziekie tłumaczenie! Jakże? czyżście nie zezwóldli na wszystko czego żądał Dyrektoryat? lecz zezwolone fundusze gdzieś obrocone zostały? W słymy *Arsenale Paryskim* było 139 tysięcy karabinow, z których każda sztuka po iednym franku przedawano, gdy tym czasem ta 20. frankow warta była. Kompanie liwrantow otrzymały wielkie summy, choć nic nie przyławiały! I jeszcze nas śmieją okłarzać o wydarzone kłębki! Gdyby złoto całej *Euro-*

py spłyneło do skarbu naszego, tedy i to nie byłoby wystarczyło na tylu sławnych łupieżstw. Rumiencie się bezwładni Tryumwirowie! Wyłławie tu krotki obraz błędow waszych. Postawiliście na czele Ministeriam wojennego, łupieżcę wytartego czoła, a potym wyłłaliście go do Armij, dla dokończenia dzieła waszego i ruiny łprzymierzonych Rzpltych. W wewnątrz kraju zniszczyliście ducha publicznego, złożyliście z urzędow najlepszych Republikanow. Mowicie o zgodzie. Jakaż iedność może się utrzymać, pomiędzy wami, którzyście wszystko czynili ku zniszczeniu Rzpltey i Ciąła Prawodawczego, które wszystko czynilo aby ią mogło uratować. Jezeliście rzetelnie Oyczyznę waszą kochali, czemużście oddawna nie złożyli, dymissji. Nie sponiaycie się z tym dłużej. Nie jesteście zdolni do zrobienia dobrze. Nie macie ani zaufania waszych Kollegow, ani Ludu, ani Ciąła Prawodawczego, ani nawet waszych czolgających się podchlebcow.— Powstał potym *Dimistier*. Powiniennem tu ieszcze przed wami mianowicie *Merlina* okłarzyć. Z berłem żelaznym rządził ón *Niderlandami* Oyczyzną moją, a nawet ułożył projekt oddania ich ob emu Rządowi. Tak jest *Merlinie*, imię twoie krwawym piśmie wyrte jest w Oyczyźnie moiey. Żądam aby dekret okłarzenia przeciw *Merlinowi* był wydanym.— Wniołki te odesłane zostały do wiadomey Komisji z 11. Członkow złożoney, do ktorey przybył ieszcze General *Augereau* i *Poulain Grandpré*.— Za zdaniem tej Komisji zapadł potym Dekret następujący: „Każda władza lub osoba, któraby cokolwiek przedlebła przeciw wolności i bezpieczeństwu Ciąła Prawodawczego, i wydała w tej mierze iakiekolwiek rozkazy; lub one wykonywać rozkazywała, ogłoszona jest za wyjętą z pod Prawa i sięganą być mogącą.“

Gdy tym sposobem mocne okłarzenia wzniosły się przeciw *Merlinowi* i *Reveillere*, obay ci Dyrektorowie na dniu 18. w wieczor o godzinie 5. przyłłali dymissje swoje, *Barras* który tymczasowo po *Merlinie* objął prezydencyę, podpisał następujące poselstwo: „Obywatele Reprezentanci. *Ob. La Reveillere Lepaux* i *Merlin de Douai* złożyli w Dyrektoryacie dymissje swoje. Dyrektoryat posyla wam kopie onych.“

Obie Dymissje Dyrektorow *Merlin* i *Reveillere* zawierały w treści: „Kiedy okropna burza zagroza Oyczyznie, na ow czas ci, których bytność na urzędach publicznych sprawia przeszkodę do zgodności lub służy za pozor do niezgody, oddalić się z tychże urzędow powinni. Ten to jest iedyny powod który mię przywodzi do złożenia dymissji. Żadna osobista boiaźń, żaden podły i nikczemny interes do tego mię nie pobudził. Powracam na łono rodziny moiey, zawsze gotowy do zdania ra hukku z postępkow moich. Były one zawsze czyste i niekłazone, gdyż miłość oyczyzny zasada ię była.“

Dnia 19. Czerwca w nocy, Rada starszych wybrała Dyrektorem *Ob. Ducos* z listy 10. kandydatow następujących: General *Lefevre*, *Massena*, *Moulins*, *Marscot*, Kontr-Admiral *Lacroffe*, *Martin*, *Ducos*, *Charles Delacroix*, *Florent Guyot*, i *Dupuis* członek instytutu Narodowego.— *Ob. Ducos* z 202. kresiek miał iey dla siebie 153.

Obywatel *Genissieux* obrany został Prezydentem Rady 500. pomiędzy sekretarzami został także mianowany General *Augereau*, a *Ob. Baudin* Prezydentem Rady starszych.

Poczym *Lucyan Buonaparte* imieniem Komisji 11. głos zabrał: „Uderzeni niezczęściami Oyczyzny, zapłłaliście się Dyrektoryatowi o ię przyczynę, i aż do jego odpowiedzi ogłoliliście nieulstającą slyę. Dyrektoryat wskazuje za główną przyczynę wycieńczenie publicznego skarbu; przycoczenie chytre i nierzetelne, w którym powtarzono tylko wyrazy piśm urzędowch. Oczekujecie na drugie z większemi szczeগুলami Poselstwo. Wzajemna godność iaką zachowują dwie władze, odradzają ię pomiędzy niemi zaufanie, powracająca zgoda, każą się spodziewać iż to Poselstwo dogodniejszym będzie od pierwszego. Tym czasem winniśmy *Francyi*, winniśmy słymy sobie, ażeby zniszczyć wrażenie iakie sprawić mogło pierwsze Poselstwo. Niedostatek skarbu jest to zwyżwna załłona za pomocą ktorey staraia się odwracać oburzenie Narodu. Nie ma niedostatku w dokładnie ulozonych ra-

chukach. Sama tylko niedoleżność lub złość mogą go okazywać osobliwie w Departamencie wojennym którego służba statecznie była zapewniana, i którego nawet kredyty nie są wyczerpani. Dokładne obrachunki dowodzą, iż na rok 7. nakazana była suma nierównie znaczniejsza, niżeli była potrzebna na utrzymanie 400. tys. wojska, rachując po 700. franków na jednego człowieka. Rowież summy kredytowe były pozwoleni, i jeżeli nie były wybrane, ieli to winą wykonawców Prawa, Domagali się oni nowych podatków, a pierwsze jeszcze nie były wybrane. Czyliżby wypłacono nowe? Nado w podanych rachunkach zapomniano prawie o kontrybucjach z krajów podbitych. Zewnątrz systemem większości Dyrektoryatu była dezorganizacja, rabunki, zbuzienie Rzpity. Armie nasze były nagle atakowane, lecz niezwykczone, ich administracje zniszczone, ich arsenały, ich oręż sprzedane! Te bezprawia w pierwszyh dniach widzieć się dały; chciano temu zaradzić, lecz Dyrektoryat na zle używając powierzonej sobie w Fructidorze władzy, zachował swoje okropne systema łupieżstwa, z przedsięwzięciem nigdy się w tył nie oglądając; Republikanów nazywano anarchistami, a łamych tylko podchlebcom słuchano i przyjmowano. Z zimną krwią, a despotyczną gwałtownością zrzucanie z urzędów wydarło Republikanom Rząd. Urzędowe pisma nieprzeftawiały oflawiać Ciąta Prawodawczego: Elekcye ludu w sioicy wolności były zgwalczone. Lud Francuzki był znieważony w udziałności swoich sejmików, a Obywatele oddalali się z swoich pierwotkowych zgromadzeń. Lud Francuzki był zawoiowany przez podłych agentów intrygi. Szwaycarja od bezwitynych pochłonięta poborców. Włochy widziały tyle Trybunałów, i na codzienne rewolucye były wyftawionemi; imię Francuzów poszło w obrzydzenie u kochających go ludów. Laury wojenne były słabą przeciwko despotycznym ciołom obroną, a ręce zwyciężkie obciążano więzami. Lecz nakoniec pokazała nam się iutrzenka dni szczęśliwych. Odradza się Dyrektoryat Wykonawczy, Ciąta Prawodawcze powraca do pierwszego swojego miejsca w Rzpity; także uftowania i nasza zgoda przywołają nazad zwycięstwo; Konstytucya odzyska całą swą siłę, a lud Francuzki swoją wolność, i prawa swoje odtąd niezgwalczone. Kommissya proponuje nieuftającą sefjya, aż do odebrania nowego posellwa Dyrektoryatu, i donosi, iż pracuje nad adreffem do Francuzkiego ludu. — S fya nieuftanna na dół utrzymana. — Dzieło Kommissyi w 12. exemplarzach zostanie wydrukowane.

Geniffi usz podaje nad rachunkami Scherera wiele uwag, które mu ulitnie dowieść iego łupieżstwa. — Kazano wydrukować.

Boule d'Or. — Od dawnego czasu mówią o zbrodniach Scherera, a przecież dotąd nie ieli arestowanym. Przyszedeł moment dochodzenia i ukarania zloczynców, gdziekolwiek bądź się znajdą; potrzebne są wielkie przykłady. Dopraszam się, ażeby Kommissya obowiązana przezwieć Prawo 10. Vendemiaire, względem odpowiedzialności ministrów, ftawiła się w 24. godzinach. — Uchwalono.

Arena (ftarszy) żąda, ażeby rapport Lucyana Buonaparte był rozftany do departamentów i do armii. Niemożna nadto wcześniej oświecić lud względem podftępów fskcy oligarchicznej, która chciała wolność zarać. Buonaparte przekłada, iż ten rapport ieli tylko wftępem, i że Kommissya, której był tłumaczem, czując potrzebę porozumiewania się z ludem, pracuje nad projektem adreffu.

Jeden z nowych Członków bierze sobie za obowiązek wyliczyć zbrodnie Ex-Dyrektorów Merlina i Larocellieros; zamysła dopraszać się o wyrok okarzenia; lecz Rada uprasza go, ażeby podał swoją mowę do Kommissyi z 11. członków złożony.

Briot proponuje postać posellwo do Dyrektoryatu z zapytaniem, co się stało z dobrami Narodowemi w regkach Ministra Skarbu, od zapadłego Prawa na dniu 28. Ventose roku 4. aż do dnia dzisiejszego. Mowca przytacza talszywe dowody Romela, okarżając go o zle zarządzenie Skarbow Rzpity. — Uchwalono posellwo.

Przyftanę od Dyrektoryatu Posellwo z podpisem Sicyesa iako Prezydenta, podaje Radzie obrachunek Dóbr Narodowych świezo sprzedanych. — Odftano do Kommissyi Skarbowey. — Lacie przypomina z tego powodu z iaką

prysadą ukrywano do tego czasu sprzedaż Dóbr Narodowych. Czas ieli rzeki, oddać ludowi sprawę z tej tak niezimierney dochodu publicznej części, i na co była użyta. Dopraszam się o postanowienie Kommissyi z pięciu członków dla rozstrząśnienia iakie summy wybrano z sprzedaży Dóbr Narodowych, o użytku tych summ, i iaki ieli gatunek pomienionych Dóbr do sprzedaży pozostałych.

Briot: Jskie wyobrazenie można mieć o Ministrze, który po kolejnym wymyślaniu Alfygnatów, Mandatów, Relkryptów, wftytko aż do Dóbr Narodowych podobną? Ktoż z was nie miał łpofobności przekonać się, iż Romel zarządzał Skarbem iako Bankier iako Przekupnik. Co do mnie, dorzucę iż ieli nynieźdatniejszym Administratorem, lub nynieźdatniejszym łupieżcą. Jak niedgdy Saturni własne pozarł dzieci, tak Minister Skarbowy z większą ieszcze zartoznością poftnął dochody Skarbowe. Administracja jego dowiodła, iż rzeszoto Danaidowie nie ieli żm pomiędzy nami białecznym wymyśleniem. Domagam się Posellwa do Dyrektoryatu. — Uchwalono.

Sefjya dnia 20. — Jeden Obywateł od pięciu dni w więzieniu Kancellaryi Centralney na rozkaz Ministra Duwal arestowany, doprasza się przez Deputowanego Dofł em o swoje uwolnienie. — Byłem (wyraża) wywleczone z młoięgo mieszkania; w papierach moich nic nieznalesiono, coby mnie w nynieźdatniejszym podeyrzeniu podawać mogło; czyniono mi tylko zapytania; Nie ieliż ty nieprzyjacielem Rządu? Niemaszli korrespondencyow z Anarchistami? Jeliem ofiarą przywrotnego przesławdowania iedney kreatury Ex-Dyrektora Merlina. — Odftano do Dyrektoryatu z Posellwem.

Wielka liczba Obywatelów piętego Paryżkiego okręgu, składają Radzie powinszowanie za zrzucenie tyranij Ex-Dyrektorów; lecz to niedosyć, dodają należy ukarać tyranów. Zbyt często Lud Francuzki był uwodzonim, potrzebuje być na przyszłość zabezpieczonym. Rewbel, Merlin, La Revellere Lepaux, nie łani tylko są wyftępnymi. Francois z Neufchateau w Listie swoim względem Elekcycow, czyliż nie łpzytał, czyliż nieukładał kontrolowcy? Powftanie filmie przeciwko takim ludzjom, a wkrótce się du h publi zny odrodzi. — Zapisano w Protokół, i odftano do Kommissyi iedenaftu.

Sefjya dnia 21. — Deslozeaux (z Departamentu Sekwany) donosi, iż w okręgu Sarinois w tymże departamencie Rojalści rozrzucał niebezpieczne pisma.

List iednego Kommissarza Dyrektoryatu donosi, iż Administracja odebrała podftępnym Dyrektoryatu Uwagi nad dochołami i fakcyami przez Ob. Bailleul. — Odftano do Kommissyi iedenaftu.

Ob. l'atar wydawca i właściciel Dziennika Wolnych Ludzi przysła Radzie proźbę, w której wyraża, iż mimo gorliwego ołtawiania Rad za wolności duku, Administracja Poczty czyniąc się w tej mierze mocniejszą, zabrania do dziś dnia (21. Czerwca) przepuszczać nowe Dzienniki które zaczęły wychodzić od 15. t. m. mianowicie Dziennika Wolnych Ludzi. Ta Administracja wydała rozkaz wftytkim Kancellaryjom Pocztowym we Francyi, ażeby niepozwoiliły rozchodzić się tylko tym pismom, których lista będzie im z Paryża przftana, i składa się w tej mierze listem Ministra Poczty. Tym łpofobem wiadomości i oświeceniem nie będą się ieszcze mogły rozchodzić iak tylko drogami, iakie im Arendarze Poczty i Minister Poczty wykryli. Uciekam się więc do was przed tą ich łpofobnością etc. — Uchwalono odftanie do Dyrekt:

Colin Isel kancellaryi Poczty ogłosił iż łpalone w nien na dniu 18. papiery były tylko koperty od listów, lecz Dziennik Ludzi wolnych który teraz znowu wychodzi dowiodł, iż dozorce w kancellaryi nie palą nigdy kopertow, lecz ię przy końcu każdego mieścica równie iak pieczęcie odrywają i na funty przedają, utrzymując więc, iż łpalone papiery były okarżeniami i raportami przeciw Rezydentantom których na dniu 19. Czerwca fructidorzycow zamysłano. — Kancellaryja woienna przy boku Dyrektoryatu będąca, ma być także zmienioną. General Kellerman i Canclaux w nien zostają; postani będą do Hollandy w randze inspektorów kawalerji i infanterji. — Sicyes oświadczył zyczenie, aby Cambaceres lub Talleyrand Perigord na liście Kandydatow do Dyrektoryatu umieszczeni być mogli. Zaden z nich iedenk nieotrzymał kretekli.

W ciągu całej Rewolucyi, która to nawięściwsze ma znamie, iż ani w bęhny nie uderzono, ani zaden żołnierz z miejsca wyruszony nie był, uważano w całym Paryżu nawięksią łpokojność. Zada robota nie była przetrwana. Tę tylko małą odmianę łpoftrzeżono, iż ciekawość odftagnęła z Thuillerie i pol ołizyftkich przed pałac Rady 500. wielu przechadzających się trefniłow. Lud nie mieszał się do niczego. Cieszone się tylko z upadku Merlina. — Niektórzy utrzymują, iż Ministrem Poczty będzie Ob. Freton lub Sottin. Nowy Dyrektor Roger Ducos ieli łlabego zdrowia. — General Moulins ieli bardzo gorliwy patriota. — Barras od nieiakięgo czasu nie chciał z kolegami iewmi krekłować. — Między wielu zarzutami Merlinowi i Reveillereowi czynionemi, kładę i ten, iż niezbyt dawno chcieli wydać rozkaz do arestowania 70 Członków zgromadzenia Prawodawczego, lecz Barras oparł się temu. Mówią znowu o innym rozkazie danym przez większość Dyrektoryatu Generalowi Ferrieres komendantowi Paryża do arestowania 20 Członków reprezentacyi narodowej, który iednak rozkaz wspomniony General wypelnic nie chciał. Dowody do tych zarzutow mają iuz zoftawić w ręku polą zonyh Kommissycow. — Rozmaite osoby z rozkazu Dyrektoryatu arestowane, są wypuszczone na wolność, Paryż nawet ma

postać teraz daleko weselszą. — Bailleul i Rewbel nie pokazali się temi dniami w ciele Prawodawczym. Bailleul siedzi w domu i roznołi, iż zagrożonym ieli od ludzi, którzy dawniej byli z partyi Robespiera, a którzy teraz wstykkie przyłtępy Rady 500 osadzili.

Od czasu zaszły odmiany wstytko tu wzięło ceche nowego porządku rzeczy. Głos tutejszych dziennikow zaraz się zmienił, ci którzy pisali za Dyrektoryatem, naybardziej teraz powftają przeciwko odeszłym z niego członkom. — Fundusze także publiczne niero się podnioły po tej rewolucyi Dyrektoryalney. — Wiadomość iż nowa kontrybucya nakazana będzie, zdaje się być niepewną. Rząd przeftanie na wyftaniu tylko do armiiow teraz zapisanych rekwizycyonistow, pizez co łpodziwja się pomnożyć armie do 550. tysięcy ludzi. — Słychać, iż lista emigrantow zoftanie zamkniętą. Truguet i Bottat, którzy na tej liście umieszczeni byli, chociaż nigdy nie emigrowali, mają być nazad przywołani.

Wojska z obozu pod Lugdanem będącego, są iuz w marzu do armii Masseny. — Ob. Allier dyrektor drukarni narodowej w Egipcie przyłt przez Konstantynopol do Paryża. — Garat, Lauffur, Baudin, Lenoire, La Roche i Cornudet mianowani zostali od Rady ftarszych, do zdania rapportu, względem wolności duku. — Kompania Boudin okarżona ieli teraz, iż była przyczyną głowniętą poddania się fortecy Mofkth Peschiera, Pizzigh tone etc. nie opatrzywszy ię w należytą żywność, chociaż na nie wzięła pieniądze. — General Moreau ma teraz dowodzić armią w Niemczach, i wkrótce spodziewają się przybycia jego do Bonn. — Podług listu z Grenoblu pod d. 14. Czerwca, Suwarow pisał z rozkazem do G. Lufignan, aby się od tamtejszych granic cofnął, nasz oboz pod górą Gagnev będący, połączył się z wojskami pod górą Cenis łtojącemi. — Nad armią naszą pod Moguncją do 50 tysięcy ludzi zebrać się mającą, G. St. Suzann komendę mieć będzie. Armia ta ma działać przeciw Mofkthom. — Pod Roszella ukazaly się okręty angielskie. — Wojska Hiszpańskie od eskadry Ferrorskiej idą do Brst.

Mówią tu bardzo o mocnych szkodkach terroryzmu w przypadku potrzeby przedsięwzięć się mających. — W całym biegu rewolucyi zada odmiana nie zaszła tak łpokojnie i z takim od wstytki h uwielbieniem iak teraz nynie. — Obywatele pracowici, nieprzerwanie robote swoią odbywają, bogaci według zwyczaju bawia się. — Mówią, iż sekretarz Dyrektoryatu Lagarde bardzo wielkie zebrał bogactwa. Niedawno kazal zrobić dla siebie wiele kosztowny łerwis łrebrny. — Kolumny Masseny i G. L. courbe połączyły się z łobą. — Garnizon zamku Medyolańskiego przyłt do Grenoblu. Powiada, iż mu brakowato zupełnie na żywność i amunicyę, i że to ieli przyczyną nagłego poddania się. — G. Dumas przyłt tu z Egiptu. — Administracja departamentu nizej Sekwany zakazała wszelkich grow azardowych. — Sławny zeglarz powietrzny Blanchard chce podroz odprawić do Ameryki w 6 lub 7 dniach. Ma on wiele Kommissow dla tutejszych domow handelowych.

Ostateczne ulozenie Rezolucyi łobowney do wolności duku przytęte zoftalo dnia 17. Pomiedzy odmianami które w nien dodano, ieli, iż każdy Autor znieważający Mocarłtwo z którym Rzpita nie ieli w wojnie będzie podługny do odpowiedzi. — Mówią iż Lagarde Sekretarz Dyrektoryatu zastąpiony ieli przez Ob. Real; Francois z Neufchateau przez Robert Lindet; Alet Moreau przez Dubois Crancé. Lambrechts ma także być zastąpionym. Dodają iż Inbeau obeymie urząd Ministra Poczty. Niewiadomo ieszcze kto obeymie miejsce po Ramelu. — Talleyrand Perigord ma być przeznaczony na Ambasadę Belłstą. — General Marbot będzie komendantem w Paryżu. — Papież przewieziony będzie do Walencyi. — Merlin wyjeftał do Douai; La Revellere do Montmorency; Treillard zoftale w Paryżu; a Rewbel znalazł ię zawię w Radzie Starszych.

Z niecierpliwością oczekujemy rozpoczęcia obrad nowych naszych Dyrektorow nadeftytko w interesach politycznych. Mówią iż Barras który się łam ieden z dawnych Dyrektorow pozostal, od dawnego iuz czasu nie mieszał się do obrad swoich kollegow, i nawet większą część ich szrodkow neganiał. Mówią iż Sicyes przywołz łobą zamiary nader łpokojne. Cohier dawny Adwokat w Rennes, uchodzi za człowieka cnotliwego, światłego i pracowitego. Wyszedszy z Ciąta Prawodawczego, obiał po Gaacte urząd Ministra Sprawiedliwosci, i na tej funkcyi na powłeczny zastuzył łcaunek. W dniu 9. Thermid ra mianowany był Prezydentem Trybunału Paryżkiego, a potem członkiem Sądu Kafsacyinego. — Mówią iż Ob. Troillard przełtęgiwszy wzrokiem Dekret łwego odwołania, wftal i rzekł: Obywatele, iestescie nieuftającemi, a ja ię spąc. — Merlin i Reveillere wstytki przykładali ftarał do naklonienia go, aby opierał się Dekretowi i wspólną z niemi popierał sprawę, lecz nadaremnie. Woleł ja spąc dftany na ulicy des Maçons (gdzie dawniej mieszkał) niz iuro wedrować do Guyany. — Na dniu 17. w wieczor deputacyi reprezentantow udal się do Dyrektoryatu, wzywając Me lina i Reveillera do łozenia dobrowolnie dymisyow swoich, dla oszczedzenia Ciąta Prawodawczemu dekretu okarzenia. Reveillere opierał się zupełnie temu, i podawał owłzem szrodky do rozchwiania Ciąta Prawodawczego. Z tego powodu przyszło do mocney kłotni między nim i Barrasem. — Mówią iż Rapinat Szwager Rewbela nagle umarł dowiedziawszy się o zamiarze łcigania złodzieiow. (Przyziaciel Praw.)

Dnia 23. Czerwca.
Armia Neapolitańska. — W głowney kwarterze w Lucce d. 11. Prairial (30. Maja) roku 7. Leopold Berthier General-Adjutant, Szef generalnego ftabu do Ministra wojny. Miałem honor domieść ci Ob. ministrze o przybyciu

Armii Neapolitańskiej do Toskanii na dniu 5 t. m. od tego czasu, otrzymała 2 małe korzyści, które można uważać jako zapowiedzenie innych. Dywizya G. Montrichard składająca prawie kłrzydło armii, zajmuje Bononią przez brygadę G. Clauzel złożoną z 3go batalionu 62 Pułbrygady, z 2 batalionów 5tey, 11go Regimentu huzarów, i oddziału kawalerji Piemontskiej. Dnia 7 (26) General uwidomiony, iż nieprzyjaciel w wielkiej sile napadł na twierdzę Urbino, i że już rozpoczął robić okopy, udał się tam tegoż dnia z częścią sił swoich, z zadziwiającą bystrością, uderzył nagle na nieprzyjaciół, wyparł ich z łańców, ścigał aż do Modeny, zabrał 200 jeńców, i wielką liczbę zbuntowanych wieśniaków trupem położył.—Dnia 8. i 9. (27 i 28) Dywizya jedna złożona z legionu cudzoziemskiego i z 2go batalionu 5mej Pułbrygady, uderzyła na nieprzyjaciela we dwie kolumny. Pierwsza pod komendą Ob. Lebrun szła na Santa Croce-Borghetto, a po niejakim oporze opanowała jego stanowiska, i nieco jeńców zaięła.—Dnia 9. (28) Ob. Lebrun szedł dalej ku Borgodi Valterio, i też łame odniósł korzyści. Druga kolumna pod komendą Ob. Sedra wyszła z Saffalbo, i byłym marszem złączyła się z tylną strażą w Hulla i Villa Franca. Nieprzyjaciel bojąc się w ten czas bitwy, cofnął się z tych różnych miejsc równie jako i z Pontremoli. Skutkiem tych obrótów było 150 jeńców Austryackich, nieco bagażów, i ważne odzyskanie Pontremoli.— (podpisano) BERTHIER.

General Championnet przyjechał do Paryża i użył tam będzie w Armii.— Rewbel wychodząc z Dyrektoryatu, pozabierał z sobą meble, sprzęty, porcelanę należącą do narodu, między innymi ferwis 12 tylicy franków szacowany. Obywatelka Rapiat idąc za przykładem swego godnego męża przywłaszczyła sobie nawet kołdry. Kontroler Pałacu Dyrektoryatu, dowiedziawszy się o tych jupietwach, doniósł o nich ministrowi interesów wewnętrznych. Udano się zaś wprzód o powrocie tego do Rewbela, który odpowiedział: Wolalym to wszystko póltuc niż oddać Replet.— Scherer jest dotąd w dobrowolnym areszcie w Temple, i żąda sądu. Zapewniają, iż i Rewbel pojdzie za tym przykładem.

z Barcelony dnia 10. Czerwca.

Ponieważ flota Hiszpańska w Kartagenie nie mogła być dostatecznie naprawioną, przeto otrzymała rozkaz powrocenia do Cadix. Zebrano więc znajdujące się na niej 5 do 6 tylicy wołka na 50 przewozowych okrętach. Mają one byćdź przeznaczone do Majoriki gdzie jest zebrany siły do 10 tylicy ludzi.

Od granic Rossyjskich dnia 13 Czerwca

Na dniu 10 t. m. odprawilo się w Mitawie wsrzód największych okazalosci zasłubienie Xiazęcia d'Angoulême z Xieźniczka Francuzka Teressa. Ślub dany był przez Kardynała Montmorency. Kontrakt zaś ślubny podpisany był przez samego Imperatora i w Archiwum senatu złożony.

z Augsburga dnia 17. Czerwca.

Lifty z Mediolanu pod dniem 8. donoszą, iż Austriacy obrócili znaczne siły ku Novi, ażeby załonić oblężenie Cytadeli Tortońskiej, tym bardziej gdy się dowiedziano, iż eskadra Francuzka po odpłynieniu z Tuluzy, wysadziła 15. tylicy wołka do Genui. Wiadomo jest, iż G. Moreau opuściwszy Alexandryę, wysłał wielką część armij ku Genui. Dywizye GG. Victor i Grenier, zapewniają, iż od tego czasu dywizya G. Victor udała się przez lenności Cesarłkie na dolinę Taro dla wspólnego działania z armią Generała Macdonald w Xiełwie Parmeńskim. Ta armia po wyparciu Generała Oit z Pontremoli i aż do okolic Parmy, w pierwszych dniach Czerwca zajmowała łpadek gor Appeninjskich nad Taro, Parma, i Secchia, zmierzając ku Parmie, Reggio i Modenie, tym czasem gdy oddzielony korpus armij załaniał Bononią, i wyłtawiał się na przeciw Generała Klenau w okolicach Ferrary i Rawenny. General Oit odebrał od Generała Kray posilek z 9. tylicy ludzi oddzielonych od korpusu oblegającego Mantug, a General Bellegarde miał zamysł iść na wzmocnienie Generała Karaczai od strony Novi, dla oparcia się siłom przybywającym z Genui. Nakoniec wszystko widziec dawalo, iż między 6. i 10. Czerwca w Xiełwach Parmeńskim i Modenjskim, oraz na granicach Genui wielkie wynikną zdarzenia.

Te łaczeguly okazują, iż około 6. Czerwca armie Włoskie były przedzielone przez Alpy, zaczawszy od Walezji, aż do Coni, a przez Appeniny od Coni, aż do granic Toskanii i Bononij.

z Strazburga dnia 18. Czerwca.

Lifty z Chamberi pod 11. t. m. donoszą, iż między Niceą, Genuą, i Florencyą komunikacya zupełnie jest przywrocona; iż dwie Armie Generałów Moreau i Macdonald mają działać zaczepnie przy Apeninach i na prawym brzegu Padu; iż tym celem General Moreau miał przenieść główną łwoią kwatere do Genui, a General Macdonald do Bononij. General Macdonald ruszywszy z Florency z łwoim wyższym łtabem d. 30. Maja, rozkazał pomykać się łwoiey armij trzema kolumnami: jedney przez Pontremoli ku Parmie; drugiej na Reggio i Modene, a trzeciej ku Bononij. General Moreau obwarowawszy wąwozy Alpow ku Sabaudy i Col-de-Tende, zwrócił się ku prawey stronie dla złączenia się z dywizjami Generałów Grenier i Victor, które wysłał ku Genui, a które wzmocnione były wołkami z floty na brzeg wysadzonymi. Zdaie się, iż pierwszym zamiarem jego obrótow jest danie odliczy cytađellom Tortońskiej i Alexandryjskiej.

Lifty z Grenoble pisane błędnie doniosły, iakoby Francuzi opuścili gorę Mont Cenis. Przewinie zoftawione tam korpus wołka zdolne zatamować przyłtęp nieprzyjaciółom, kilka kolumn wołka znajduie się teraz w marszu dla wzmocnienia wołka strzegącego inoyh stanowisk.

Zdaie się być przedłwzięciem Francuzow uczynić na wyższym Renem dywersyą na wsparcie armij Helweckiej, i że wołka znajdujące się przed Huningą, Starym Brisach, Kehl, etc. nieomieszkaią pomknąć się do Bryzgowij dla trzymania w niespokojności Arcy-Xiecia Karola w okolicach Scaffuzy. Od kilku dni przed Kehl zachodzą między forpocztami złwawsze iak zazwyczaj potyczki.

General Bruneteau Ste Suzanne, którego General Massena mianował komendantem lewego łkrzydła armii Dunaju zoftał utwierdzonym przy tej komendzie przez Dyrektoryat, siły jego rozciągają się od Huningi aż do Duffeldorf. Donoszą, iż nad Renem założony będzie oboz z 50. tylicy ludzi, i wyższy jego łtab iuz jest mianowanym. Dodają, iż G. St. Suzanne, który się teraz w głównej kwatere G. Masseny znajduie, postanowił główną łwoią kwatere w Worms.

Dnia 23. Czerwca.

Dowiadujemy się z Włoch, iż główna kwatere Generała Moreau znajduie się w Genui od 4. t. m. Dnia 3. ten General odebrał posilki od ośmiu pułbrygad.—Podług Litow z Berny pod dniem 20. główna kwatere Generała Masseny znajduie się zawsze w Hermetwyl blisko Bremgarten. General Xaintailles dowodzący w Walezji, za to, iż chciał wyjść z tego kraju przeciwko rozkazowi Generała komenderującego, zoftał oddalony, a miejsce jego objął General Lorges.

Dnia 25. Czerwca.

Dnia wczorayszego wołka nasze pod Kehl stojące, postąpiły naprzód.

Od brzegow Menu dnia 27. Czerwca.

Xiazę Reprin umarł w mieście Moskwi.— Gazeta Praska zapewnia, iż General Massena niechcąc powrócić do Paryża, przeszedł na stronę Cesarłką, i że połowa Rady 500 wyrznięta zoftala. Wiadomo ak daleko te nowiny ł fałszywe.— Na dniu 17 Czerwca pierwszy oddział wołka Rossyjskiego pod Generałem Rohbinder przybył do Laibach.— A kowa zupełnie jest uwolniona od eskadry Rossyjsko-Turckiej.

wspólnie z Legionem Generała Dąbrowskiego wołko Austriackie pod Pontremoli poraził. Główna kwatere Generała Dąbrowskiego ma byćdź teraz w Aulla. Miał on w marszu łwoim 1500 insurgentow zabrać w niewolę. General Kowarowski znajduie się w Luce.

z Berny dnia 20 Czerwca.

Massena odbiera codziennie większe wzmocnienia i wszystko okazuje, iż za kilka dni zaczepnie działać będzie. General Lecowbe pomałzerował z Lucerny do Arth. Między Zug i Schwitz Austriacy iuz tam się byli przedarli, lecz w 5 dni potem cofneli się nazad do Einsidlen. Kuryer z Paryża przybył przywiozł zapewnienie, iż Rząd Francuzki najmocniejszyż uzycie szródkow do utrzymania Szwajcaryi. Procz 17 tylicy posilkow, które Massena teraz odebrał, ma ielzce otrzymać daleko większe.

z Florency dnia 2 Czarwca.

General Macdonald zoftawiwłszy Miałto Łukę w dostatecznym łtanie obrony, powrócił tu z wyższym łwoim łtabem, a wołka jego czynią poruszenia do operacyow woiennych.

Municypalność rozelała list okolny do majątniejszych Osób prywatnych i do Towarzyłtw z przełozeniem, iż przynaglona jest okolicznościami domagać się od nich wypłacenia w przeciagu czterech dni dwóch części przymszoney pożyczki, to jest 130. tylicy talarów (760.500. frankow) łakazanych uchwałą Ob. Reinhard pod dniem 26. Floreal.

Insurrekcyje które się wszczęły na Wyspie Porto Ferrajo naklonily Francuzow do oddalenia ztamtąd ciężkiej artylleryi użytey przeciwko twierdzy Longone, i do opasania tylko tej twierdzy aż do czasu przybycia posilkow.—Jeden okręt liniowy Angielski przybył do portu Longane, i przywiozł oblężonym żywności, oraz broń dla insurgentow.

z Genui dnia 10. Czerwca.

Ponieważ teatr wojny coraz bardziej zbliża się ku łlanu obrony wszystkie łtanowilka i twierdze przygotować. Łanicuch gór obwarowany jest wołkiem Francuzkim pod dowodztwem Generała Perignon. Kazano się uzbroić wżylskiej młodzieży.— General Moreau rozkazał części łwoiey armii postępować przez łalne miasto i jego okolice dla połączenia się z armią Generała Macdonald, który ciągnie do Toskanii. Ten przechod wołk pomnaża drogosc żywnosci.

z Wenecy dnia 14. Czerwca.

Odbieramy z Modeny wiadomosc pod dniem 11. iż 8. tylicy wołka Francuzkiego od Armij Generała Macdonald zszedłszy z Appeninow przy Secchia, przedarla się dnia 10. wieczorem do Formigine o trzy mile od Modeny. Dnia 11. zrana przymknęła się aż o puł mili od Modeny i wysłała pikiety pod łame miasto. Austriacy wysłali natychmiast przeciw Francuzom, a złwawa bitwa łtoczyła się pod łamemi murami miasta. Nazajutrz Austriacy oczekiwali na posilki dla rozpoczęcia bitwy. Nie jest iesz-

cze wiadomo co się dzialo w okolicach Parmy od dnia 5. Czerwca. Nie więcej mamy wiadomosci o zdarzeniach okolo Bononij. Atoli dnia 8. General Klenau łtanął z 6. tylicami ludzi w pobliskosci miasta. Twierdza Urbino ieszczę się do tego dnia utrzymywala, i niemyślala się podać, lecz dorozumiewać się nalezy, iż przybycie Francuzow pod Modene uwolnito tę twierdzę od oblężenia. Zinne łrony insurgenci łzerzą się na brzegach Adryatyckiego morza; dnia 7. wesli do Rimini, a nawet do Pesaro.

Dnia 16. Czerwca.— Zdaie się, iż 8. tylicy Francuzow ktorzy dnia 11. pokazali się przed Modene, byli tylko przednią łtrażą Armij Generała Macdonald. Wodz ten dnia 12. atakował Modene w przewyższających łtach, i przymulil Generała Hohenzollern do cofnienia się za rzekę Po. Infant Xiazę Parmeński wraz z łwoią familią ułtapil na lewy brzeg, ażeby się nieznalazł w pośrzod sił wojujących. General Kray ułdal się łpisznie do głównej kwatery Feld-Marszałka Suwarow, który dnia 11. znajdował się w Alexandryi dla umowienia się z nim względem łpofobow odparcia armii Macdonalda, który okazuje przedłwzięcie przeprowadzenia się przez Po w bliskosci Mantui.

General Suwarow zebrał znaczną część łwoiey armii w okolicach Alexandryi dla oparcia się zamiarom Generała Moreau, który się pokazał w znacznych łtach na łczyłku Appeninow blisko Aqui i Novi.

Wiadomo jest, iż ten General zoftawil w tym miey-lcu dwie dywizye Victor i Grenier dla wzmocnienia Generała Perignon, który z łwoi łrony okrywał miasto Genue. Moreau kazał potem ku temu mieyscu łciagać się korpusowi wołka, z którym się cofnął do Coni, i odebrawszy morzem posilki do 15. tylicy ludzi, widzi się w łposobności działać zaczepnie dla uwolnienia cytađellow Alexandryi i Tołony, tym czasem gdy armia Generała Macdonald czyni pożyteczną dywersyą nad niższym Padem.

OBWIESZCZENIE

Uwiadomia się Pismem niniejszym Publicznosci; że N. Pan powodowany Oycowłką trokliwość łwoią o dobro Fabryk krajowych raczył postanowić mocą restryktu pod dniem 27. Maja własną ręką wydane; aby w Prowincjach Pruss Południowych i Nowoschodnich, wywoz w-łny owczej za granice od łrony ładu naprzód (aż do dalszych w łwoi mierze na przyszłosc zayść mających urzadzonych) na rok jeden był wztrzymany; od łrony zaś morza w zupełney i nie przerwanej zoftał wolności.— Dan w Warszawie dnia 15. Czerwca 1799. Roku.

Kamera J. K. Mci Prufs Południowych Woienno-Ekonomiczna.

DONIESIENIA.

Da Unterzeichnetener eine neue Tuch-Handlung auf der Krakauer Vorstadt neben dem Roslerischen Hause unter Nro 452. errichtet, und durch eine vieljährige Handlungs-Practik eingefehen hat, daß es sehr viele Personen giebt, denen das Handeln beym Kauf der Waare sehr unangenehm wird, zumal einem Kenner derselben, so hat er dieser Unannehmlichkeit abzuhelfen gesucht, und in seiner Handlung von dato festgesetzt, alle seine Waaren ohne das geringste vorzuschluden zu verkaufen, und zu diesem Endzweck die äußersten Preise auf jedes Stück Waare angezeichnet. Nicht wörtliche Empfehlungen, sondern die hierbey allernöthigst zu beobachtende Billigkeit, welcher sich ein jeder überzeugt finden wird, soll seine Richtschnur seyn. T. Vivier.

Teodor Vivier prowadzący nowo otwarty handel sukienicy na Krakowikim Przedmieściu pod Nrem 452. podle kamienicy Rezlerowskiej, będąc od dawna przez praktykę wykonany, iż wiele jest osob, którym targowanie się o Towary jest wielką przykrością, a zwłaszcza znającemu się nań; przedłwziętą za pobiedz łwoi niewygodzie, i ułtapował od dziś dnia w handlu łwoim, iż bez najmniejszego zacenięcia, wszelkie towary łudkienne przedawać będzie; i na łten koniec cena ołtateczna na każdy łtuce wyrażona się znajduie. Nie łtukając w łtwoiach ozdobnych zalety, przez ułtugi łame łtarać się będzie każdego przekonani, iż naysciślejsza a nayspotrzebniejsza w łwoi mierze rzetelność nim powodować będzie.

Theodor Vivier, Marchand de Drap, établi au Faubourg de Craconie Nro 452. à côté de la maison de MMr. Rösler, sachant par une longue expérience, qu'il y a beaucoup de Personnes, et surtout les connoisseurs, qui en faisant des emplettes, n'aiment pas à marchander, et par conséquent ils ne veulent pas qu'on leur surfassse; il a introduit dans son commerce un prix fixe pour chaque marchandise, et l'acheteur trouvera pour sa commodité le dernier prix coûtant marqué sur chaque article. Il ne cherche pas à se recommander par de vaines paroles, mais il tâchera de prouver en effet, que la candeur et la probité la plus scrupuleuse, sont la règle de sa conduite.

Xiazienice w Powiecie Białskim. Dłwawa owocowe w ogrodach łutejszych Dworłkich, tudzież na polu znajdujące się, mają byćdź na 3. po łobie następne łata w Dzierzawę wypuszczone, do których złicytowania termin na dzień 16. Lipca r. b. wyznacza się; złczyjący łobie takowey dzierzawy, mogą się dnia tegoż przed południem na łolwaruku zgłolić, i więcej dający otrzymaney oney łpodziawać.— Dnia 26. Czerwca 1799. Dowinium Xiazienickie.

Pewny Obywatel mieszkający o mil 9 od Warszawy w kordonie Prulkim w kryfiej Poltulim, potrzebuje za Guvernera do edukacyi dzieci, poladającego łzyki Niemiecki, Łaciński, Francuzki i Polski, oraz na Instrumencie fortepiano lub łkrzypcach umiejącego, a takowey ułdę się ma po informacyi do JP. Małowłkiego kupca Warszawskiego mieszkaącego na ulicy Święto-Jankiej pod Nrem 10.